

Alicja Hamling **(29 sierpnia 1928 – 28 czerwca 2011)**

Alicja Hamling urodziła się we Wrześni, lecz młodość spędziła w Strzałkowie (aktualnie woj. wielkopolskie), zamieszkując w wielopokoleniowej rodzinie wraz z dziadkami, rodzicami i ich rodzeństwem. Jej dziadek przed wojną prowadził przedsiębiorstwo zajmujące się handlem zbożem.

W czasie drugiej wojny światowej majątek dziadków przejęli Niemcy, Alicja, jako młoda dziewczyna, w okresie wiosenno-jesiennym pracowała w ogrodzie należącym wcześniej do jej rodziny, a zimą była zatrudniona w biurze, w byłym przedsiębiorstwie dziadka. Do momentu wyjazdu do obozu pracy, do kopania rowów przeciwczołgowych, uczęszczała również na tajne komplety prowadzone w Strzałkowie przez panią Kuleszyńską.

Po zakończeniu wojny przeprowadziła się do Gniezna, gdzie zamieszkała u krewnych i rozpoczęła naukę w gimnazjum. Po maturze podjęła studia na Wydziale Historii Sztuki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Zrzuciła jednak ten kierunek studiów i przeniosła się na archeologię, którą ukończyła z tytułem magistra w 1953 roku.

Po studiach otrzymała nakaz pracy w Muzeum Pomorza Zachodniego w Szczecinie, gdzie została zatrudniona od 1 listopada 1953 roku, pierwotnie na stanowisku instruktora oświatowego, a następnie jako pracownik merytoryczny w Dziale Archeologii. Pracowała w tej instytucji do 31 stycznia 1982 roku, przechodząc wszystkie szczeble kariery zawodowej aż do stanowiska starszego kustosa. W Dziale Archeologii przede wszystkim sprawowała pieczę nad zbiorami z epoki brązu i wczesnej epoki żelaza, a główną osią jej zainteresowań badawczych była problematyka kultury łużyckiej. Prowadziła wykopaliska między innymi na cmentarzyskach w Krzęcinie (pow. Choszczno) i w Dobrowie (pow. Białogard) oraz na grodzisku w Lubinie na wyspie Wolin. Zajmowała się również archiwizacją archeolo-

gicznymi, porządkując olbrzymie ich zasoby. Od 1957 roku oprócz pracy w Dziale Archeologii podjęła obowiązki sekretarza redakcji nowego rocznika naukowego Muzeum Pomorza Zachodniego (później Muzeum Narodowego w Szczecinie) – „Materiały Zachodniopomorskie”.

Praca Alicji Hamling jako sekretarza redakcji miała niebagatelny wpływ na rozwój wydawnictwa. Z natury obowiązkowa, pracowita, mająca solidnie wykształcenie średnie – absolwentka bardzo dobrego gimnazjum w Gnieźnie – i wielkie wyczuwanie języka polskiego, zajmowała się korektą artykułów zamieszczanych w roczniku. Współpracując z drukarnią – Zakładami Graficznymi w Szczecinie – przykładła szczególną wagę do terminowości ukazywania się kolejnych tomów, a zaznaczyć należy, że prace wydawnicze w tym czasie nie należały do łatwych przedsięwzięć z różnych powodów, chociażby niedostatku papieru czy niedomogów finansowych. Jej zaangażowanie w prace redakcyjne i wydawnicze odbiły się pozytywnym piętnem na roczniku „Materiały Zachodniopomorskie”, którego charakter utrzymał się przez 45 lat istnienia wydawnictwa. Dodać należy, że mgr Alicja Hamling pełniła funkcję sekretarza również przy wydawnictwach monograficznych o różnej tematyce, które przygotowywano w szczecińskiej placówce muzealnej.

Za czynny udział w przygotowaniu obchodów Tysiąclecia Państwa Polskiego na Pomorzu Zachodnim została odznaczona w 1966 roku odznaką „1000-lecia Państwa Polskiego”, a za całokształt pracy wydawniczej w 1970 roku odznaką „Gryfa Pomorskiego”.

Alicja Hamling była osobą niezmiernie skromną i koleżeńską, postrzeganą przez koleżanki z pracy jako towarzyska, spragniona rozmowy na wszelkie tematy. Zawsze zadbana i elegancka, ubrana w stylu z dawnych lat. W życiu codziennym łączyła go jednak z bezpośredniością i wdziękiem. Od najmłodszych lat pasjonowała ją ogrodnictwo i hodowla kwiatów.

Przez całe życie pozostała osobą samotną, ale zapisała się trwale w dorobku i historii Muzeum Narodowego w Szczecinie.

Władysław Filipowiak